INFOPRESS

เตรียมพร้อม ภาษาไทย ม.ปลาย

มั่นใจเต็ม 100

ฉบับปรับปรุง

เหมาะสำหรับนักเรียนชั้น ม.ปลาย ที่ต้องการสอบภาษาไทยได้คะแนนสูง ด้วยการเตรียมตัวแบบสั้นแต่ครบ อ่านเข้าใจง่าย จดจำได้ไว พร้อมทุกสนามสอบทั้ง O-NET, 9 วิชาสามัญ, GAT และสนามสอบตรงทุกสนาม

- รู้รอบ ครบถ้วนทุกเนื้อหาภาษาไทยตรงตามหลักสูตร พ.ศ. 2551
- รู้ลึกรู้จริง กับหลักภาษาไทยที่เข้าใจง่ายและจำได้ไวกว่า
- รู้ทัน ข้อสอบภาษาไทยในทุกสนามสอบ

จัดเต็มทุกกระบวนท่า

- หลักคิด + วิธีจำ
- หลักภาษา + ศัพท์
- แนวข้อสอบจริงจากสนามสอบต่างๆ

เตรียมตัวน้อย แต่ได้คะแนนภาษาไทยมาก

ทำคะแนนภาษาไทยให้ได้สูง ช่วยผ่อนแรงวิชาอื่นได้เยอะค่ะ !

ณปภัช นิรมลวนิช

IDC PREMIER

เตรียมพร้อมภาษาไทย ม.ปลาย มั่นใจเต็ม 100 ฉบับปรับปรุง

AUTHORS

ณปภัช นิรมลวนิช

napaphat.2533@gmail.com

พรรณณิดา วาสกุล

pannida_w@idcpremier.com

EDITORIAL

พรรณณิดา วาสกุล

pannida_w@idcpremier.com

GRAPHIC DESIGNERS

ยุทธนา เกิดประดิษฐ์, จิตราภรณ์ เหมะจันทร

PAGE LAYOUT

อนงค์นาฏ รัตนะ

PROOFREADERS

สุนทรี บรรลือศักดิ์, มนฤดี ศรีอุทโยภาส

PUBLISHING COORDINATORS

สุพัตรา อาจปรุ, ฉัตรชนก แก้วจันทร์

PUBLISHED AND DISTRIBUTED BY

IDC PREMIER

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1901

อาคารจัสมินอินเตอร์เนชั่นแนลทาวเวอร์

ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย)

โทรสาร 0-2962-1084

สมาชิกสัมพันธ์

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 121 โทรสาร 0-2962-1084

ร้านค้าและตัวแทนจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 112-114

โทรสาร 0-2962-1084

info PRESS

MASTER GUIDE

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ณปภัช นิรมลวนิช

เตรียมพร้อมภาษาไทย ม.ปลาย มั่นใจเต็ม 100 ฉบับปรับปรุง

นนทบุรี : ไอดีซีฯ, 2558

260 หน้า

1. ภาษาไทย -- ข้อสอบและเฉลย

I พรรณณิดา วาสกุล (ผู้แต่งร่วม)

II ชื่อเรื่อง

495.91076

ISBN 885-916-100-643-5

ตัวอย่าง

เครื่องหมายการค้าอื่น ๆ ที่อ้างถึงเป็นของบริษัทนั้น ๆ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยบริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้จัดพิมพ์เท่านั้น

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด จัดตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ที่มีคุณภาพสู่ผู้อ่านชาวไทย เรายินดีรับงานเขียนของนักวิชาการและนักเขียนทุกท่าน ท่านผู้สนใจกรุณาติดต่อผ่านทางอีเมลที่ infopress@idcpremier.com หรือทางโทรศัพท์หมายเลข 0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย) โทรสาร 0-2962-1084

ราคา 230 บาท

สารบัญ

บทที่ 1 หลักภาษาไทย

ส่วนประกอบของภาษา 2

เสียง 3

พยางค์ 12

คำ 14

การสร้างคำในภาษาไทย 29

วลี 37

ประโยค 38

บทความ หรือบทร้อยกรอง 41

คำราชาศัพท์ 46

หลักในการใช้คำราชาศัพท์ 52

บทที่ 2 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร 56

การสื่อสารของมนุษย์ 57

องค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสาร 57

หลักในการสื่อสาร 59

ธรรมชาติของภาษา 63

การเปลี่ยนแปลงของภาษา 65

พันธกิจของภาษา 69

ทักษะการพูด 70

ทักษะการฟัง 76

ตัวอย่าง

ทักษะการอ่าน 77
ทักษะการเขียน 80
ภาษากับความคิด 86
การอนุมาน 87
การแสดงทรรศนะ 90
การโน้มน้าวใจ 91

บทที่ 3 วรรณคดีวิจักษ์

การอ่านวรรณคดี 94
จุดมุ่งหมายในการอ่านวรรณคดี 95
แนวทางการพิจารณารูปแบบต่างๆ ของวรรณคดี 96
ลีลาและรสวรรณคดี 98
ลีลาวรรณคดีไทย 98
รสวรรณคดีสันสกฤต 101
ศิลปะการประพันธ์ 108
กลวิธีในภาษา 112
โวหาร 113
ประเภทของโวหาร 113
วรรณคดี 117
นมัสการมาตาปิตุคุณ 117
อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง 118
มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี 119
เสภาขุนช้างขุนแผน 121
ลิลิตตะเลงพ่าย 124
กาพย์เห่เรือ 126
สามก๊ก ตอน กวนอูไปรับราชการกับโจโฉ 128

ตัวอย่าง

ตะลุยข้อสอบ SAT 7 วิชาสามัญ O-NET

ความถนัดทางวิชาการ (SAT) 132

แนวข้อสอบ SAT ชุดที่ 1 133

เฉลยแนวข้อสอบ SAT ชุดที่ 1 137

แนวข้อสอบ SAT ชุดที่ 2 140

เฉลยแนวข้อสอบ SAT ชุดที่ 2 144

ภาษาไทย 7 วิชาสามัญ 147

แนวข้อสอบวิชาภาษาไทย (7 วิชาสามัญ) 149

เฉลยแนวข้อสอบวิชาภาษาไทย (7 วิชาสามัญ) 168

O-NET ภาษาไทย 176

การคิดคะแนนสอบวิชา O-NET 177

แนวข้อสอบ O-NET ชุดที่ 1 179

เฉลยแนวข้อสอบ O-NET ชุดที่ 1 200

แนวข้อสอบ O-NET ชุดที่ 2 213

เฉลยแนวข้อสอบ O-NET ชุดที่ 2 240

อ้างอิง 250

ตัวอย่าง

บทที่ 1

หลักภาษาไทย

ในส่วนแรกคือ “หลักภาษาไทย” นี้ นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นส่วนที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมักจะออกในหัวข้อนี้มากที่สุด หรือการสอบในห้องเรียน น้อง ๆ ก็จะได้ใช้ความรู้เรื่องนี้ในการสอบอย่างเต็มที่ และหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมหัวข้อสำคัญทั้งหมดของหลักภาษา ตั้งแต่หน่วยย่อยไปจนถึงหน่วยใหญ่ โดยมีสาระความรู้อัดแน่นครบครัน และเรียงหัวข้อเรื่องอย่างเป็นระบบ อีกทั้งมีเทคนิคการท่องจำให้น้อง ๆ รู้สึกว่า ภาษาไทยง่ายนิดเดียว เรามาเริ่มกันเลยดีกว่าค่ะ โดยควรจะรู้จักความหมายของภาษา และส่วนประกอบของภาษาว่า จากหน่วยย่อยไปจนถึงหน่วยใหญ่นั้น ประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้างที่เราควรศึกษาและทำความเข้าใจ

★ ความหมายของภาษา

ภาษา แบ่งออกเป็น “ภาษาในความหมายอย่างกว้าง” หมายถึง กิริยาอาการที่มนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสัตว์ หรือสัตว์กับสัตว์ แสดงออกมาเพื่อทำความเข้าใจกัน แต่ “ภาษาในความหมายอย่างแคบ” หมายถึง ถ้อยคำที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันเท่านั้น ภาษาที่มนุษย์ใช้สื่อสารกัน เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ภาษามือ เป็นต้น

ส่วนประกอบของภาษา

ธรรมชาติของภาษาไทยนั้น ส่วนประกอบของภาษาจะเริ่มจากหน่วยที่เล็กที่สุดไปจนถึงหน่วยที่ใหญ่ที่สุด ดังนี้

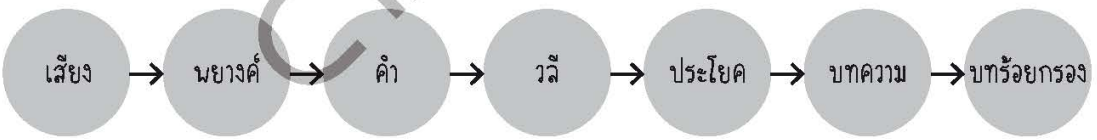

ในแต่ละหน่วยย่อยของส่วนประกอบของภาษา เราจะมาศึกษากับแบบละเอียดว่า ในแต่ละหน่วยนั้นประกอบไปด้วยอะไรบ้าง ดังนี้

เสียง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระบบถ่ายเสียงเป็นตัวอักษร ภาษาเขียนของไทยใช้ตัวอักษรแทนเสียงคือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ โดยทุกภาษานั้นจะต้องมีพยัญชนะและเสียงสระ มีบางภาษาเท่านั้นที่มีเสียงวรรณยุกต์

NOTE

ภาษาไทยและภาษาจีน เป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ ส่วนภาษาที่ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ เช่น ภาษาเขมร ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1. เสียงพยัญชนะ

เสียงพยัญชนะ (เสียงแปร) เสียงพยัญชนะในภาษาไทยมี 21 เสียง 44 รูป ดังนี้

อักษรไทย มี 44 ตัวคือ					อักษรกลาง 9 ตัว	อักษรสูง 11 ตัว	ต่ำคู่ มีเสียงคู่ อักษรสูง 14 ตัว	ต่ำเดี่ยว (ไร้คู่) 10 ตัว
ก	ข	ฃ	ค	ฅ	ก	ผ	พ ภ	ง
ฆ	ง	จ	ฉ	ช	จ	ฝ	ฟ	ญ
ซ	ฌ	ญ	ฎ	ฏ	ด	ถ ฐ	ฑ ฒ ท ธ	น
ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ข ฃ	ค ฅ ฆ	ย
ต	ถ	ท	ธ	น	ฎ	ศ ษ ส	ซ	ณ
บ	ป	ผ	ฝ	พ	ฏ	ห	ฮ	ร
ฟ	ภ	ม	ย	ร	บ	ฉ	ช ฌ	ว
ล	ว	ศ	ษ	ส	ป	อักษรสูงกับอักษรต่ำคู่ ผันวรรณยุกต์ ร่วมกันจะได้เสียงวรรณยุกต์ครบ 5 เสียง		ม
ห	ฬ	อ	ฮ		อ			ฬ
อักษรกลางเป็นคำผันวรรณยุกต์ได้ครบทั้ง 5 เสียง								ล

ตัวอย่าง

สิ่งที่ข้อสอบชอบออกคือ ให้น้องๆ หาเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว หรือพยัญชนะต้นประสม (คำควบกล้ำ, อักษรนำ) และให้สังเกตว่าคำนั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายหรือไม่ พยัญชนะท้ายก็คือ ตัวสะกดนั่นเอง ดังนั้น น้องๆ จึงควรจำแผนภาพนี้ จะทำให้น้องๆ เข้าใจและจดจำเรื่องพยัญชนะได้ง่ายขึ้น

เสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว มี 21 เสียง

เสียงพยัญชนะ → **พยัญชนะต้น** → **เสียงพยัญชนะต้นควบกล้ำ**

ควบแท้

คือ พยัญชนะ 2 ตัวที่มี ร ล ว ประสมสระเดียวกัน

และอ่านออกเสียงพร้อมกัน 2 ตัว เช่น ครู กลอง กวาง เป็นต้น

ควบไม่แท้

คือ พยัญชนะที่มีตัว ร ควบอยู่ด้วย แต่ไม่ออกเสียงตัว ร หรือ ทร ออกเสียงเป็น ซ

เสียงพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด)

มี 8 เสียง ได้แก่ แม่กก, แม่กง, แม่กม, แม่เกอว, แม่เกย, แม่กบ, แม่กด, แม่กน (แม่ ก กา ไม่มีตัวสะกด)

NOTE

น้อง ๆ ห้ามลืมเด็ดขาดว่า คำที่สะกดด้วยสระอำ ไอ ใอ เอา นั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายคือ

สระอำ เสียงพยัญชนะท้ายคือ /ม/

สระไอ เสียงพยัญชนะท้ายคือ /ย/

สระใอ เสียงพยัญชนะท้ายคือ /ย/

สระเอา เสียงพยัญชนะท้ายคือ /ว/

นอกจากนี้เรื่อง "ไตรยางศ์" มักจะชอบออกข้อสอบ ดังนั้น น้องๆ ควรมีเทคนิคในการท่อง ดังนี้

★ **การแบ่งอักษรตามไตรยางศ์ (อักษรสามหมู่)**

อักษรสูง มี 11 ตัว ได้แก่ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

หลักการท่องคือ "ไข่ ขวด ฉิ่ง ถุง ฐาน ผึ้ง ฝา ศาล ฤาษี เสือ หีบ"

อักษรกลาง มี 9 ตัว ได้แก่ ก จ ด ต บ ป อ ฎ ฏ

หลักการท่องคือ "ไก่ จิก เฎ็ก ฏาย เด็ก ตาย บน ปาก โอ่ง"

อักษรต่ำเดี่ยว มี 10 ตัว ได้แก่ ง ญ น ย ณ ร ว ม ฬ ล

หลักการท่องคือ "งู ใหญ่ นอน อยู่ ณ ริม วัด โม พี โลก"

อักษรต่ำคู่ มี 14 ตัว ได้แก่ ค ฅ ฆ ช ซ ฌ ฑ ฒ ท ธ พ ฟ ภ ฮ

ถ้าน้องๆ สามารถท่องอักษรสูง กลาง ต่ำเดี่ยวได้ พยัญชนะที่เหลือก็คือ อักษรต่ำคู่ ไม่ต้องท่องให้เสียเวลาเลย เพราะอักษรต่ำคู่มีเยอะมากค่ะ

★ **ข้อสังเกต**

1. เสียงในภาษาไทยต้องมีเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ แต่เสียงพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) จะมีหรือไม่มีก็ได้
2. สาเหตุที่พยัญชนะไทยมี 44 รูป แต่มีเสียงเพียง 21 เสียง เพราะหลายรูปนั้นนับเป็นเสียงเดียว เช่น /ท/ ได้แก่ ฐ ฑ ฒ ถ ท ธ, /พ/ ได้แก่ พ ภ ผ
3. มาตราตัวสะกด ได้แก่

มาตรา	อักษรที่เป็นตัวสะกด
ก กา	= -
กก	= ก ข ฃ ค ฅ ฆ
กบ	= บ ป พ ฟ ภ
กด	= จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฐ ฑ ฒ ด ต ถ ท ธ ศ ษ ส
กน	= ญ ณ น ร ล ฬ
กม	= ม
เกย	= ย
เกอว	= ว
กง	= ง

ตัวอย่าง

NOTE

*** อักษรที่เป็นตัวสะกดไม่ได้คือ ผ ฝ ฌ อ ห ฉ ฮ

หลักการท่อง “ผี ฮุย ฝาก เฌอ เอม ให้ ฉัน”

*** แม่กด เสียง /ต/ และ แม่กบ เสียง /ป/

2. เสียงสระ

เสียงสระ (เสียงแท้) เสียงสระในภาษาไทย มี 21 รูป 24 เสียง ดังนี้

★ **รูปสระ มี 21 รูป ดังนี้**

ะ	เรียกว่า วิสรรชนีย์
ั	เรียกว่า ไม้หันอากาศ หรือ ไม้ผัด
็	เรียกว่า ไม้ไต่คู้
า	เรียกว่า ลากข้าง
ิ	เรียกว่า พินทุ หรือ พินทุอิ
ี	เรียกว่า ฝนทอง
ึ	เรียกว่า ฟันหนู
่	เรียกว่า นฤคหิต หรือ หยาดน้ำค้าง
ุ	เรียกว่า ตีนเหยียด
ู	เรียกว่า ตีนคู้
เ	เรียกว่า ไม้หน้า
ใ	เรียกว่า ไม้ม้วน
ไ	เรียกว่า ไม้มลาย
โ	เรียกว่า ไม้โอ
อ	เรียกว่า ตัวออ
ย	เรียกว่า ตัวยอ
ว	เรียกว่า ตัววอ
ฤ	เรียกว่า ตัว ฤ (รึ)
ฤๅ	เรียกว่า ตัว ฤๅ (รือ)
ฦ	เรียกว่า ตัว ฦ (ลึ) ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว
ฦๅ	เรียกว่า ตัว ฦๅ (ลือ) ปัจจุบันเลิกใช้แล้ว

ตัวอย่าง

เสียงสระมี 24 เสียง ดังนี้

เสียงสระแท้ (สระเดี่ยว) มี 18 เสียง

เสียงสั้น	เสียงยาว
/อะ/	/อา/
/อิ/	/อี/
/อึ/	/อือ/
/อุ/	/อู/
/เอะ/	/เอ/
/แอะ/	/แอ/
/โอะ/	/โอ/
/เอาะ/	/ออ/
/เออะ/	/เออ/

เสียงสระประสม (สระเลื่อน) มี 6 เสียง ได้แก่

เสียงสั้น	เสียงยาว
/เอียะ/ (/อิ/ + /อะ/)	/เอีย/ (/อี/ + /อา/)
/เอือะ/ (/อึ/ + /อะ/)	/เอือ/ (/อือ/ + /อา/)
/อัวะ/ (/อุ/ + /อะ/)	/อัว/ (/อู/ + /อา/)

มีเสียงสระอีกชนิดหนึ่งคือ สระเกิน ในสมัยก่อนถือว่าเป็นเสียงสระ แต่ปัจจุบันไม่นับเป็นเสียงสระ เพราะมีเสียงพยัญชนะประสมอยู่ มี 8 เสียง ได้แก่

อำ (/อะ/ + ม)	ฤ (/อึ/ + ร) อ่านว่า รึ
ไอ (/อะ/ + ย)	ฤา (/อือ/ + ร) อ่านว่า รือ
ใอ (/อะ/ + ย)	ฦ (/อึ/ + ล) อ่านว่า ลึ
เอา (/อะ/ + ว)	ฦา (/อือ/ + ล) อ่านว่า ลือ

ตัวอย่าง

ข้อสอบชอบออกเรื่อง “สระประสม”

หลักการท่อง สระประสมคือ “ผัว เบื่อ เมีย”

*** สระประสม เรียกได้อีกชื่อว่า “สระเลื่อน”

โดยข้อสอบจะเน้นเสียงสระมากกว่ารูปสระ

NOTE

น้อง ๆ รู้หรือไม่ว่า ? ในสมัยก่อนเรานับเสียงในภาษาไทยมี 32 เสียง เพราะรวมสระเกิน แต่ในปัจจุบันนับเหลือเพียง 24 เสียง ไม่รวมสระเกิน เพราะสระเกินมีเสียงตัวสะกดหรือเสียงพยัญชนะต้นรวมอยู่ด้วย

บางตำรานับเหลือเพียง 21 เสียง เพราะตัดเสียงสระอัวะ, เออะ, เอียะ เพราะมีใช้ในภาษาไทยน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นคำเลียนเสียงเท่านั้น

3. เสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ (เสียงดนตรี) มี 4 รูป 5 เสียง ดังนี้

เสียง	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา
รูป	-	่	้	๊	๋

ตัวอย่าง

★ **การผันวรรณยุกต์นั้น สามารถทำได้ดังนี้**

1. ดูหลักไตรยางศ์ตามตารางต่อไปนี้

อักษร 3 หมู่ (ไตรยางศ์)	เสียงสามัญ	เสียงเอก	เสียงโท	เสียงตรี	เสียงจัตวา	หมายเหตุ
อักษรกลาง ก จ ด ฎ ต ฏ บ ป อ คำเป็น คำตาย	ปา	ป่า กัด	ป้า กั้ด	ป๊า กั๊ด	ป๋า กั๋ด	คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก
อักษรสูง ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห คำเป็น คำตาย	- -	ข่า ขัด	ข้า ขั้ด	- -	ขา -	คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก
อักษรต่ำ (อักษรที่เหลือ 24 ตัว) คำเป็น คำตายเสียงยาว คำตายเสียงสั้น	คา - -	- - -	ค่า คาด ค่ะ	ค้า ค้าด คะ	- - -	คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ หากผันร่วมกับอักษรสูงจะผันได้ครบ 5 เสียง เช่น คา ข่า ค่า (ข้า) ค้า ขา

2. วิธีผันโดยใช้นิ้วมือแทนเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่เร็วและง่ายที่สุด

ทุกพยางค์ในภาษาไทยจะต้องมีเสียงวรรณยุกต์เสมอ

เสียงวรรณยุกต์ทำให้คำมีความหมายเปลี่ยนไป เช่น ปา ป่า ป้า ป๊า ป๋า

ตัวอย่าง

★ **แบบทดสอบ เสียง**

1) “คนขาดเงินใช้ หญิงมีให้ยืม” มีเสียงพยัญชนะต้นกี่เสียง เสียงใดบ้าง

ตอบ

2) “ปลา ไก่ เป็ด แมว ม้า” จากคำต่อไปนี้ คำใดมีโครงสร้างของเสียงพยัญชนะต่างจากพวก

ตอบ

3) “รอยรักหักเหลี่ยมตะวัน ละครเรื่องนี้เป็นละครในดวงใจ” จากประโยคนี้มีเสียงพยัญชนะท้ายกี่เสียง (ไม่นับเสียงซ้ำ)

ตอบ

4) “สามีตีตรา, คุ้มนางควญ, อย่าลืมฉัน, ดาวเคียงเดือน” ละครเรื่องใดบ้างมีเสียงสระประสม

ตอบ

5) “ฉันรักเขามากเพราะเขาเป็นคนดีมีวินัย” จากประโยคนี้มีเสียงวรรณยุกต์กี่เสียง เสียงใดบ้าง

ตอบ

เฉลย

1) **ตอบ** มี 6 เสียง ดังนี้ คน /ค/ ขาด /ค/ เงิน /ง/ ใช้ /ช/ หญิง /ย/ มี /ม/ ให้ /ห/ ยืม /ย/

2) **ตอบ** ปลา เพราะคำว่า “ปลา” เป็นพยัญชนะต้นประสม หรือ เป็นคำควบกล้ำ แต่คำว่า ไก่ เป็ด แมว ม้า เป็นพยัญชนะต้นเดี่ยว

3) **ตอบ** มี 6 เสียง ดังนี้ รอย /ย/ รัก /ก/ หัก /ก/ เหลี่ยม /ม/ วัน /น/ คร /น/ เรื่อง /ง/ เป็น /น/ ใน /ย/ ดวง /ง/ ใจ /ย/

4) **ตอบ** คุ้มนางควญ เพราะคำว่า “ควญ” ใช้สระอัว, ดาวเคียงเดือน เพราะคำว่า “เคียง” ใช้สระเอีย และ “เดือน” ใช้สระเอือ

ตัวอย่าง

5. ตอบ มีเสียงวรรณยุกต์ 4 เสียง ดังนี้

เสียงสามัญ	เป็น, คน, ดี, มี, นัย
เสียงโท	ได้แก่ มาก
เสียงตรี	ได้แก่ รัก, เพราะ, วิ
เสียงจัตวา	ฉัน, เขา

ขาดเสียงวรรณยุกต์เอก

พยางค์

พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ จะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาแล้วมีความหมาย

★ โครงสร้างพยางค์ แบ่งได้ 4 ชนิด ดังนี้

ตัวอย่างเช่น

นก	มี 1 พยางค์	มี 1 คำ
ผีเสื้อ	มี 2 พยางค์	มี 1 คำ
มะละกอ	มี 3 พยางค์	มี 1 คำ
ฉันชอบไปโรงเรียน	มี 5 พยางค์	มี 4 คำ
นกกินหนอนบนต้นไม้	มี 6 พยางค์	มี 5 คำ
น้องเขียนหนังสือ	มี 4 พยางค์	มี 3 คำ

ตัวอย่าง

1. การประสมอักษร 3 ส่วน ได้แก่ พยัญชนะต้น + สระ + วรรณยุกต์ เช่น ห้า, เมษา, กีฬา

2. การประสมอักษร 4 ส่วน ได้แก่ พยัญชนะต้น + สระ + วรรณยุกต์ + ตัวสะกด เช่น นก, บิน, หนอน

3. การประสมอักษร 4 ส่วนพิเศษ ได้แก่ พยัญชนะต้น + สระ + วรรณยุกต์ + การันต์ เช่น เล่ห์, เบียร์, โพธิ์

4. การประสมอักษร 5 ส่วน ได้แก่ พยัญชนะต้น + สระ + วรรณยุกต์ + ตัวสะกด + การันต์ เช่น ลักษณ์, จันทร์, ศุกร์

NOTE

ข้อสอบชอบออกเรื่องพยางค์ปิดและพยางค์เปิด นักเรียนจะต้องแยกให้ออกว่าเป็นพยางค์แบบใด

★ **พยางค์ปิดและพยางค์เปิด**

พยางค์ปิด	คือ พยางค์ที่ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะต้น + เสียงสระ + เสียงวรรณยุกต์ + เสียงพยัญชนะท้าย เช่น แน่น, อก, ยก, ออก เป็นต้น
พยางค์เปิด	คือ พยางค์ที่ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะต้น + เสียงสระ + เสียงวรรณยุกต์ เช่น ปู, นา, ขา, เก เป็นต้น

NOTE

พยางค์ปิด มีเสียงพยัญชนะท้าย พยางค์เปิด ไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย

คำที่ประสมด้วยสระอำ ไอ ใอ เอา มีเสียงพยัญชนะท้ายดังที่กล่าวไว้ในเรื่องเสียงในภาษา ซึ่งเป็นจุดที่น้อง ๆ ชอบทำข้อสอบผิด เพราะลืมว่าสระเหล่านี้มีเสียงพยัญชนะท้ายอยู่ด้วย

ตัวอย่าง

★ **แบบทดสอบ พยางค์**

จงนำคำต่อไปนี้ไปใส่ตารางให้ถูกต้อง

เรา	รัก	เมือง	กรุง	นี้	ที่	มือ	คลอง	ป้าย	ใจ
ไป	มา	มี	ใส่	ดำ	มะลิ	ทะลุ	ดำขำ	ส้ม	กล้วยไม้

พยางค์ปิด	พยางค์เปิด

เฉลย

พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
เรา, รัก, เมือง, กรุง, คลอง, ป้าย, ใจ, ไป, ใส่, ดำ, ดำขำ, ส้ม, กล้วยไม้	นี้, ที่, มือ, มา, มี, มะลิ, ทะลุ

คำ

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาแล้วมีความหมาย เช่น ใจ, กิน, ภาษาไทย, โทรทัศน์, ตู้เย็น เป็นต้น ในหัวข้อนี้จะรวบรวมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “คำ” ในภาษาไทยไว้อย่างครบถ้วนดังต่อไปนี้

★ **คำเป็น คำตาย และคำครุ คำลหุ**

คำเป็น คำตาย ให้พิจารณาที่ตัวสะกดก่อนเป็นอันดับแรก

ตัวอย่าง

	คำเป็น	คำตาย
1. มีตัวสะกด	แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว และแม่กง ท่องว่าคำเป็นสะกดด้วยแม่ “นมยวง”	แม่กก แม่กบ แม่กด ท่องว่าคำตายสะกดด้วยแม่ “กบด”
2. ไม่มีตัวสะกด	สระเสียงยาว	สระเสียงสั้น หลักการจำว่า คำตายอายุสั้น

NOTE

*** สระอำ ไอ ใอ เอา นับเป็น คำเป็น เพราะมีเสียงพยัญชนะสะกดด้วยแม่กม, แม่เกย และแม่เกอว

*** พยัญชนะตัวเดียว เช่น ณ บ่ ก็ นับเป็น คำตาย

คำครุ คำลหุ ให้พิจารณาที่ตัวสะกดก่อนเช่นกัน คำครุและคำลหุใช้ในคำประพันธ์ประเภทฉันท์ และมีส่วนคล้ายกับคำเป็นและคำตาย แต่มีข้อแตกต่างกันดังนี้

	คำครุ	คำลหุ
1. มีตัวสะกด	ได้ทุกมาตรา	ไม่มีตัวสะกด
2. ไม่มีตัวสะกด	สระเสียงยาว	สระเสียงสั้น

โดยสรุป

คำลหุ คือ คำที่ไม่มีตัวสะกดประสมด้วยสระเสียงสั้น

คำครุ เสียงหนัก (หลักการท่องว่า ครูทำงานหนัก) คำลหุ เสียงเบา

★ แบบทดสอบ คำเป็น คำตาย และคำครุ คำลหุ

ข้อความที่ 1

"น้องเก็บดอกมะลิไปบูชาพระในวันศุกร์ น้องมีความสุขมากอิ่มเอมใจ ณ ที่บ้านแห่งนี้เต็มไปด้วยความรักและความดีงาม" จากข้อความนี้จงแยกคำเป็น คำตาย คำครุ และคำลหุ (โดยไม่นับคำซ้ำ)

คำเป็น = _____

คำตาย = _____

คำครุ = _____

คำลหุ = _____

ข้อความที่ 2

"นกบินไปบนท้องฟ้า แล้วโผลงมาจิกมะระที่อยู่บนพื้น จากนั้นก็กลับไปเกาะบนต้นไม้ใหญ่" จากข้อความนี้จงแยกคำเป็น คำตาย คำครุ และคำลหุ (โดยไม่นับคำซ้ำ)

คำเป็น = _____

คำตาย = _____

คำครุ = _____

คำลหุ = _____

เฉลย

ข้อความที่ 1

คำเป็น = น้อง, ไป, บูชา, ใน, วัน, มี, ความ, อิ่มเอม, ใจ, ที่, บ้าน, แห่ง, นี้, เต็ม, ด้วย, ดี, งาม

คำตาย = เก็บ, ดอก, มะลิ, พระ, ศุกร์, สุข, มาก, ณ, รัก, และ

คำครุ = น้อง, เก็บ, ดอก, ไป, บูชา, ใน, วัน, ศุกร์, มี, ความ, สุข, มาก, อิ่มเอม, ใจ, ที่, บ้าน, แห่ง, นี้, เต็ม, ด้วย, รัก, ดี, งาม

คำลหุ = มะลิ, พระ, ณ, และ

ตัวอย่าง

ข้อความที่ 2

คำเป็น = บิน, ไป, บน, ท้องฟ้า, แล้ว, โผ, ลง, มา, ที่, อยู่, บน, พื้น, นั้น, ต้น, ไม้, ใหญ่

คำตาย = นก, จิก, มะระ, จาก, ก็, กลับ, เกาะ

คำครุ = นก, บิน, ไป, บน, ท้องฟ้า, แล้ว, โผ, ลง, มา, จิก, ที่, อยู่, บน, พื้น, จาก, นั้น, กลับ, ต้น, ไม้, ใหญ่

คำลหุ = มะระ, ก็, เกาะ

★ **อักษรควบและอักษรนำ**

อักษรควบ แบ่งได้เป็น อักษรควบแท้และอักษรควบไม่แท้ ดังนี้

อักษรควบแท้	คือ พยัญชนะ 2 ตัวที่มี ร ล ว ประสมสระเดียวกัน และอ่านออกเสียงพร้อมกัน 2 ตัว เช่น ครู, กลอง, กวาง, ขว้าง, พลุ, ตราด, ปรับปรุง, พรั่งพรู เป็นต้น
อักษรควบไม่แท้	มีดังนี้ - ไม่อ่านออกเสียง ร เช่น จริง, สร้าง, ไซร้, ศรัทธา, สระ, เศร้า - อ่านออกเสียง ทร เป็นเสียง ซ เช่น ทราย, ทรุดโทรม, มัทรี, พุทรา

NOTE

คำว่า "จันทรา" เป็นคำควบแท้ เพราะเราอ่านออกเสียงควบกล้ำ ไม่ได้เปลี่ยน ทร เป็นเสียง ซ

★ **ข้อสังเกต**

เสียงควบกล้ำในภาษาไทย มี 11 เสียง ได้แก่ กร, กล, กว, คร (ขร), คล (ขล), คว (ขว), ปร, ปล, พร, พล, ตร เช่น ตรวจ, ขวาน, กว้าง, พลอง, ปลอดโปร่ง เป็นต้น

เสียงควบกล้ำที่ไม่ได้เป็นเสียงควบกล้ำในภาษาไทย มี 6 เสียง ได้แก่ ดร, บล, ฟล, ฟร, บร, ทร เช่น ดรัม, แบรนด์, ฟรี, ฟลู เป็นต้น

ตัวอย่าง

★ อักษรนำ

คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัว ประสมสระเดียวกัน อ่านออกเสียงร่วมกันเป็นพยางค์เดียว เช่น

- คำที่มี ห นำ ได้แก่ หมู, หงิก, หญ้า, หวาน, หลอก, หยุด, หรูหรา

- คำที่มี อ นำ ย ได้แก่ อย่า, อยู่, อย่าง, อยาก

- คำที่อ่านออกเสียง 2 พยางค์ พยางค์แรกออกเสียง อะ กึ่งเสียง พยางค์หลังออกเสียงตามสระที่ประสมอยู่และออกเสียงเหมือน ห นำ เช่น จมูก, ตลาด, ฉลาด, ขยาย, ฉลาม, สมุด

★ แบบทดสอบ อักษรควบและอักษรนำ

จงใส่หมายเลข 1 หน้าคำอักษรควบแท้ หมายเลข 2 หน้าคำอักษรควบไม่แท้ และหมายเลข 3 หน้าคำอักษรนำ

_____ 1) เหน็ดเหนื่อย

_____ 2) แกว่งไกว

_____ 3) อย่าอยู่

_____ 4) องุ่น

_____ 5) สร่าง

_____ 6) หงุดหงิด

_____ 7) ปลากราย

_____ 8) เศร้า

_____ 9) ผนึก

_____10) เสริมสร้าง

_____11) อินทรา

_____12) มัทรี

_____13) จรัส

_____14) ศรี

_____15) อนาถ

_____16) นิทรา

_____17) สงวน

_____18) เพลิดเพลิน

_____19) เศรษฐี

_____20) ตลิ่ง

ตัวอย่าง

เฉลย

___3___ **1)** เหน็ดเหนื่อย

___1___ **2)** แกว่งไกว

___3___ **3)** อย่าอยู่

___3___ **4)** องุ่น

___2___ **5)** สร่าง

___3___ **6)** หงุดหงิด

___1___ **7)** ปลากราย

___2___ **8)** เศร้า

___3___ **9)** ผนึก

___2___ **10)** เสริมสร้าง

___1___ **11)** อินทรา

___2___ **12)** มัทรี

___3___ **13)** จรัส

___2___ **14)** ศรี

___3___ **15)** อนาถ

___1___ **16)** นิทรา

___3___ **17)** สงวน

___1___ **18)** เพลิดเพลิน

___2___ **19)** เศรษฐี

___3___ **20)** ตลิ่ง

ตัวอย่าง

★ **คำไทยแท้และคำภาษาต่างประเทศ**

1. เป็นตระกูลคำโดด มักสะกดด้วยพยางค์เดียว เป็นคำที่สั้น เข้าใจได้ง่าย และชัดเจน เช่น พ่อ, แม่, ไป, นอน, พูด, กิน, เสือ, ไร่, นา เป็นต้น

ส่วนคำไทยแท้ที่มีหลายพยางค์ มีสาเหตุดังนี้

1.1 การกร่อนเสียง	คือ คำ 2 พยางค์เมื่อพูดเร็วๆ เข้า คำแรกจะกร่อนลง เช่น มะม่วง มาจาก หมากม่วง สะดือ มาจาก สายดือ ตะวัน มาจาก ตาวัน
1.2 การแทรกเสียง	คือ คำ 2 พยางค์เรียงกันแล้วมีเสียงแทรกตรงกลาง เช่น ลูกกระดุม มาจาก ลูกดุม ผักกระถิน มาจาก ผักถิน นกกระจอก มาจาก นกจอก
1.3 การเติมพยางค์หน้าคำมูลโดยเติมคำให้มีความหมายใกล้เคียงกัน	เช่น จุ๋มจิ๋ม มาจาก กระจุ๋มกระจิ๋ม ท้วง มาจาก ประท้วง ทำ มาจาก กระทำ

2. มีตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น นอน, กิน, นั่ง, แมว, ขน, คาง, รบ เป็นต้น

*** **แต่ถ้าเป็นคำยืมที่มาจากภาษาต่างประเทศ จะสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น โรค, ราช, รถ, คุณ, บาท, กาฬ**

3. มีการใช้วรรณยุกต์ทั้งมีรูปและไม่มีรูปเพื่อแสดงความหมาย เช่น ขาว, ข่าว, ข้าว ได้แก่ นายขาวนั่งอ่านข่าวตอนกินข้าว (เสียงวรรณยุกต์ทำให้คำมีความหมายเปลี่ยนไป)

4. คำไทยแท้ไม่มีตัวการันต์ ไม่นิยมคำควบกล้ำ แต่มีเสียงควบกล้ำอยู่บ้าง เป็นการควบกล้ำด้วย ร ล ว และมีตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น โต, มา, ป่า, ตัด, ดุ

5. คำในภาษาไทยมีความหมายหลายอย่าง เช่น ฉันบนบนศาลเจ้าพ่อเขาใหญ่ คำว่า "บน" ในคำแรกเป็นคำกริยา หมายถึง การบนบาน แต่คำว่า "บน" ในคำที่สองเป็นคำบุพบท มีความหมายบอกตำแหน่งว่าอยู่ด้านบน

6. คำไทยจะใช้สระ ใ- และ ไ- ไม่พบรูป อัย เช่น ใน, ใจ, ไกล, ใหญ่, ให้ เป็นต้น และจะไม่พบพยัญชนะต่อไปนี้ ฆ ณ ฌ ฎ ฏ ฐ ฒ ธ ศ ษ ฬ

NOTE

ยกเว้นคำบางคำที่เป็นคำไทยคือ ฆ่า, เฆี่ยน, ศึก, ศอก, เศิก, เศร้า, ธ, ณ, ฯพณฯ, ใหญ่, หญ้า เป็นต้น

7. ภาษาไทยมีคำแสดงอารมณ์ เรียกว่า คำอนุภาค เช่น นะ, เถิด, จ๊ะ, ค่ะ, ครับ, โว้ย ไว้เสริมข้างท้าย เพื่อบอกความต้องการและความหมายให้ชัดเจน เช่น ไปเที่ยวกับฉันนะ, รำคาญแล้วโว้ย, มาเถอะค่ะ

คำไทยแท้ไม่มีตัวการันต์ แต่จะยกเว้น 3 คำต่อไปนี้ !!

1. ผั้ว์ แปลว่า ถ้าว่า, แม้ว่า
2. ฆ่าห์ แปลว่า ผี, ยักษ์
3. เยียร์ แปลว่า งามยิ่ง

ตัวอย่าง

★ **คำบาลีและสันสกฤต**

ภาษาบาลีและสันสกฤต อยู่ในตระกูลภาษาที่มีวิภัตปัจจัยคือ เป็นภาษาที่มีคำเดิมเป็นคำธาตุ เมื่อจะใช้คำใด จะต้องนำธาตุไปประกอบกับปัจจัยและวิภัตติ

ภาษาบาลีเข้ามาในภาษาไทย เกิดจากการยอมรับนับถือศาสนาพุทธของคนไทยเป็นสำคัญ ภาษาสันสกฤตเข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทย เพราะคนไทยเคยยอมรับนับถือศาสนาพราหมณ์ ซึ่งบันทึกคำสอนด้วยภาษาสันสกฤตมาก่อน

ภาษาบาลีและสันสกฤตมีหน่วยเสียง 2 ประเภทคือ หน่วยเสียงสระและหน่วยเสียงพยัญชนะ ดังนี้

1. หน่วยเสียงสระ

ภาษา	จำนวนหน่วยเสียง	หน่วยเสียงสระ
บาลี	8 หน่วยเสียง	อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ
สันสกฤต	14 หน่วยเสียง	อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ ไอ เอา ฤ ฤา ฦ ฦๅ

2. หน่วยเสียงพยัญชนะ

หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาบาลีมี 33 หน่วยเสียง ภาษาสันสกฤตมี 35 หน่วยเสียง โดยมีเพิ่มสองหน่วยเสียงที่เพิ่มมาจากภาษาบาลีคือ ศ และ ษ ซึ่งหน่วยเสียงพยัญชนะทั้งสองภาษานี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ พยัญชนะวรรคและพยัญชนะเศษวรรค

แถวที่	1	2	3	4	5
วรรค กะ (เกิดที่คอ)	ก (กิน)	ข (ข้าว)	ค (คอย)	ฆ (ฆ่า)	ง (งู)
วรรค จะ (เกิดที่เพดาน)	จ (จิ)	ฉ (ฉิ่ง)	ช (เชี่ยว)	ฌ (ฌาน)	ญ (หญิง)
วรรค ฏะ (เกิดที่ปุ่มเหงือก)	ฏ (ฏัก)	ฐ (ฐาน)	ฑ (โฑ)	ฒ (เฒ่า)	ณ (เณร)
วรรค ตะ (เกิดที่ฟัน)	ต (ตา)	ถ (โถ)	ท (ทำ)	ธ (ธง)	น (นี้)
วรรค ปะ (เกิดที่ริมฝีปาก)	ป (ไป)	ผ (ผึ้ง)	พ (พบ)	ภ (ภู)	ม (มิ)
เศษวรรค	ย ร ล ว ส ห ฬ อัง (ยาย เรา เล่า ว่า เสือ หาย ฬ อัง)				

NOTE

วงเล็บในตารางคือ เทคนิคการท่องตารางนี้ค่ะ น้องๆ สามารถเปลี่ยนคำที่ใช้ในการท่องได้เลยนะคะ แล้วแต่ไอเดียของแต่ละคนเลยค่ะ

★ หลักสังเกตภาษาบาลี

1. มีหลักตัวสะกดตัวตามที่แน่นอน ดังนี้

- ถ้าพยัญชนะตัวที่ 1 สะกด ตัวที่ 1 หรือตัวที่ 2 เป็นตัวตามได้ เช่น สักกะ ทุกข์ มัจฉา หัตถ์ บุปผา เป็นต้น

- ถ้าพยัญชนะตัวที่ 3 สะกด ตัวที่ 3 หรือ 4 เป็นตัวตามได้ในวรรคเดียวกัน เช่น อัคคี พยัคฆ์ วิชชา อัชฌา พุทธ เป็นต้น

- ถ้าพยัญชนะตัวที่ 5 สะกด ทุกตัวในวรรคเดียวกันตามได้ เช่น สังข์ องค์ สงฆ์ สัมปทาน สัมผัส สัมพันธ์ สมภาร เป็นต้น

2. มีสระ 8 ตัว ได้แก่ อะ อา อิ อี อุ อู เอ โอ และพยัญชนะ 33 ตัว

3. สังเกตจากพยัญชนะ "ฬ" จะมีใช้ในภาษาบาลีในไทยเท่านั้น เช่น จุฬา กีฬา อาสาฬห์ วิฬาร์ โอฬาร์ เป็นต้น

ตัวอย่าง

4. ไม่นิยมใช้ รร หัน

5. ไม่นิยมใช้คำควบกล้ำ

★ หลักสังเกตภาษาสันสกฤต

1. ไม่มีหลักตัวสะกดตัวตามที่แน่นอน ตัวสะกดตัวตามจะอยู่ข้ามวรรคกันได้ เช่น เกษตร ปรัชญา อักษร

2. ภาษาสันสกฤตมีพยัญชนะที่เพิ่มจากภาษาบาลีอีกสองตัวคือ ศ และ ษ ฉะนั้นจึงสังเกตจากตัว ศ ษ มักจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น กษัตริย์ ศึกษา เกษียร พฤกษ์ ศีรษะ เป็นต้น ยกเว้นคำไทยบางคำที่ใช้เขียนด้วยพยัญชนะทั้ง 2 ตัวนี้ เช่น ศอก ศึก ศอ เศร้า ศก และมีสระเพิ่มมาอีก 6 ตัว คือ สระ ฤ ฤา ภ ภา ไอ เอา ถ้ามีสระเหล่านี้อยู่ และสะกดไม่ตรงตามมาตราจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น ตฤณมัย ไอศวรรย์ เสาร์ ไปรษณีย์ ฤาษี คฤหาสน์ เป็นต้น

3. สังเกตจากพยัญชนะ ฑ จะมีใช้ในภาษาสันสกฤตเท่านั้น เช่น จุฑา กรีฑา ครุฑ มณเฑียร จัณฑาล เป็นต้น

4. สังเกตจากคำที่มี "รร" หันอยู่ เช่น สรรค์ บรรพต ภรรยา บรรณารักษ์ มรรยาท กรรม ทรรศนะ สรรพ เป็นต้น

5. สังเกตจากพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาสันสกฤตมักจะมีคำควบกล้ำข้างท้าย เช่น จักร อัคร บุตร สตรี ศาสตร์ อาทิตย์ จันทร์ เป็นต้น

6. สังเกตจากคำที่มีคำว่า "เคราะห์" มักจะเป็นภาษาสันสกฤต เช่น เคราะห์ พิเคราะห์ สังเคราะห์ อนุเคราะห์ เป็นต้น

★ คำเขมร

ภาษาเขมรเป็นภาษาคำโดด จัดอยู่ในตระกูลมอญ-เขมร คำดั้งเดิมส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียวและเป็นคำโดด ถือเอาการเรียงคำเข้าประโยคเป็นสำคัญเช่นเดียวกับภาษาไทย คำเขมรเข้ามาสู่ประเทศไทยโดยทางการเมือง ทางวัฒนธรรม และทางภูมิศาสตร์ เรายืมคำเขมรมาใช้โดยการทับศัพท์ ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป และเปลี่ยนเสียงเปลี่ยนความหมาย

หลักสังเกตภาษาเขมร

1. นิยมใช้คำควบกล้ำและอักษรนำ เช่น สนาม ไผท ขนง ผอบ สนุก ไถง เฉลา สลา เสนียด ฉบับ สงัด ทรวง เขม่า ขจี เสด็จ แสดง กราบ ทรง กริ้ว ตรง ตระโมจ โปรด เป็นต้น

ตัวอย่าง

2. มักสะกดด้วย ญ ร ล จ ส เช่น เผด็จ บำเพ็ญ กำธร ถกล ตรัส ระเมียร เมิล กำนัล ตำบล ตรัส กบาล เป็นต้น

3. ส่วนมากใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เขนย เสวย บรรทม เสด็จ โปรด เป็นต้น

4. มักเป็นคำแผลง

- **แผลง ข เป็น กระ** เช่น ขจาย – กระจาย ขจอก – กระจอก แขส – กระแส

  ขม่อม – กระหม่อม ขโดง – กระโดง เขทย – กะเทย

- **แผลง ผ เป็น ประ - บรร** เช่น ผจง – ประจง, บรรจง ผจบ – ประจบ, บรรจบ

  ผทม – ประทม, บรรสม ผสาน – ประสม, บรรสาน

- **แผลงเป็น บัง บำ บัน**

บัง	บำ	บัน
เผชิญ – บังเอิญ	บวง – บำบวง	เหิน – บันเหิน
ควร – บังควร	เพ็ญ – บำเพ็ญ	เดิน – บันเดิน
คม – บังคม	ปราบ – บำราบ	ลือ – บันลือ
เกิด – บังเกิด	เปรอ – บำเรอ	โดย – บันโดย

- **แผลงเป็น อำ** เช่น เกดา – กำเดา จง – จำนง อาจ – อำนาจ เสร็จ – สำเร็จ ตรัส – ดำรัส ตรับ – ตำรับ ติ – ตำหนิ ชาญ – ชำนาญ

★ คำภาษาจีน

ชนชาติไทยและชนชาติจีนนั้นมีความสัมพันธ์อันดีมาแต่อดีต โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางด้านการค้า ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนภาษาและการยืมคำมาใช้ในภาษาไทย ภาษาจีนมีรูปลักษณะภาษาเป็นภาษาคำโดดเช่นเดียวกับภาษาไทย ไม่มีเสียงควบกล้ำ มีเสียงสูงต่ำ มีการสร้างคำขึ้นมาใช้ใหม่ คำคำเดียวมีหลายความหมาย และมีการใช้คำซ้ำเหมือนกัน ต่างกันแต่วิธีขยายคำหรือข้อความ เพราะว่าภาษาไทยให้คำขยายอยู่หลังคำที่ถูกขยาย แต่ภาษาจีนให้คำขยายอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย

หลักสังเกตภาษาจีน

1. มีการใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวาเป็นส่วนใหญ่ เช่น ก๋วยจั๊บ กุ๊ย เก๊ เก๊ก ก๋ง ตุ๋น เป็นต้น

2. เป็นชื่ออาหารการกิน เช่น บะหมี่ โจ๊ก เต้าทึง เฉาก๊วย จับฉ่าย เป็นต้น

3. เป็นชื่อเรียกสิ่งของเครื่องใช้ที่รับมาจากชาวจีน เช่น ตะหลิว เก้าอี้ ฮวงซุ้ย เก๋ง เป็นต้น

4. เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับการค้า เช่น หุ้น ห้าง โสหุ้ย เป็นต้น

ตัวอย่างคำภาษาจีนที่ใช้ในภาษาไทย

เก๋ง กงเต็ก กงเต๊ก กงสี ก๊วน ก๊ก เก้าอี้

เกี๊ยว กุ๊ย กวยจั๊บ กวยจี๊ ก๋วยเตี๋ยว เกี๊ยะ

เสื้อกุยเฮง กางเกงขาก๊วย กอเอี๊ยะ กะลอจี๊ กาน้า (ลูกไม้คล้ายสมอ)

กะหล่ำ กังฉิน กุนเชียง กุยช่าย กุนซือ กงสี

ขึ้นฉ่าย เข่ง เขียม ขิม งิ้ว เจ๊ง

เจ๋ง เจ๊า เจี๋ยน โจ๊ก เจ๊ก เจ

จับกัง จับฉ่าย จับเจี๋ยว (หม้อเล็ก ๆ มีพวยจับ) จับยี่กี

ขนมจ้าง จิ้วก้อง (จิ้นก้อง) (การให้ของกำนัล) แฉ ฉาง

เฉาก๊วย เฉ่ง แชบ๊วย ชา แซยิ้ด ซวย

แซ่ ซี๊ซั๊ว เซียมซี ซินแส ซูฮก ซูเอี๋ยน

เซ้ง ซีอิ๊ว เซ็งลี้ โต้โผ ตั๋วโผ ไต้ก๋ง

เต้าเจี้ยว เต้าหู้ เต้าฮวย เต้าทึง เต้าส่วน ไต้ก๋ง

โรงเตี๊ยม โต๊ะ เตียง ตั๋ง ตู้ ตุ๋น

ตุน ตงฉิน ตะหลิว บะหมี่ บะฉ่อ บ๊วย

ปุ๋ย บุ้งกี๋ โป๊ะ แป๊ะเจี๊ยะ โป๊ยเซียน ผ้าผวย

โพย โพงพาง หมึก หมวย หมวยเกี๊ยะ หยวน

ลิ้นจี่ เสี่ย ห้าง หวย หุ้น หุน

โอเลี้ยง อั้งโล่ อาโก

★ **คำภาษาอังกฤษ**

ภาษาอังกฤษนับได้ว่าเป็นภาษาสากลของชาวโลก และได้รับความนิยมในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารมากที่สุด จึงมีอิทธิพลต่อภาษาไทยมากขึ้นทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน โดยเฉพาะปัจจุบันคนไทยได้ศึกษาหาความรู้ด้านวงการต่าง ๆ เช่น วงการวิทยาศาสตร์ วงการการแพทย์ วงการธุรกิจ เป็นต้น ทำให้คนสนใจศึกษาภาษาอังกฤษกันมากขึ้น ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทอย่างมากในภาษาไทยในปัจจุบัน

หลักสังเกตภาษาอังกฤษ

1. การบัญญัติศัพท์ เป็นวิธีการยืมคำ โดยนำความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาแล้วสร้างคำขึ้นใหม่ซึ่งมีเสียงแตกต่างไปจากคำเดิม ผู้ที่มีหน้าที่บัญญัติศัพท์ภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษคือราชบัณฑิตยสถาน เช่น คำภาษาอังกฤษคือ globalization คำบัญญัติศัพท์ได้แก่ โลกาภิวัตน์, คำภาษาอังกฤษคือ airport คำบัญญัติศัพท์คือ สนามบิน

2. การทับศัพท์ คือ การถอดเสียงตัวอักษร ซึ่งมีคำยืมภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากที่ใช้วิธีนี้ เช่น game เกม, cartoon การ์ตูน, quota โควตา, technology เทคโนโลยี เป็นต้น

3. การแปลศัพท์ คือ รับภาษาอังกฤษเข้ามาแล้วแปลเป็นภาษาไทย ให้มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษ เช่น big ใหญ่, enjoy สนุก, short story เรื่องสั้น

รู้หรือไม่ว่า การยืมคำในภาษานั้นเป็นลักษณะของทุกภาษา เนื่องจากแต่ละชาติย่อมมีการติดต่อสัมพันธ์กันในด้านต่างๆ จึงเกิดการนำคำเข้ามาใช้ในภาษาของตน ซึ่งตอนนี้เรามีความรู้เรื่องคำไทยแท้และคำภาษาต่างประเทศกันมากแล้ว ลองมาทำข้อสอบกันดีกว่าค่ะ

★ **แบบทดสอบ คำ**

1) ข้อใดเป็นคำไทยแท้ทุกคำ

1. เฒ่ียน บุญ เขต
2. ถนน กุหลาบ สบู่
3. น้อง พี่ ศึก
4. เช้ง ขจี ฤกษ์

2) “ครุฑ, หัตถ์, ม่าห์” คือคำในภาษาใดตามลำดับ

1. ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร
2. ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาบาลี
3. ภาษาบาลี ภาษาเขมร ภาษาจีน
4. ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี ภาษาไทยแท้

3) “เสด็จ” คำในข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเดียวกันกับคำนี้

1. เขม่า
2. ปรัชญา
3. สตรี
4. อั้งโล่

ตัวอย่าง

เฉลย

1) ตอบ 3. น้อง พี่ ศึก

ข้อ 3. คือ คำไทยแท้ทุกคำ

ข้อ 1. เฒ่ียน คือ คำไทยแท้, บุญ และ เขต คือ คำภาษาบาลี

ข้อ 2. ถนน คือ คำภาษาเขมร, กุหลาบ คือ คำภาษาเปอร์เซีย, สบู่ คือ คำภาษาโปรตุเกส

ข้อ 4. เซ้ง คือ คำภาษาจีน, ขจี คือ คำภาษาเขมร, ฤกษ์ คือ คำภาษาสันสกฤต

2) ตอบ 4. ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี ภาษาไทยแท้

คำว่า “ครุฑ” เป็นภาษาสันสกฤต

คำว่า “หัตถ์” เป็นภาษาบาลี

คำว่า “ม่าห์” เป็นภาษาไทยแท้

3) ตอบ 1. เขม่า

คำว่า “เสด็จ” และคำว่า “เขม่า” เป็นคำภาษาเขมร

ข้อ 2. ปรัชญา และ ข้อ 3. สตรี เป็นคำภาษาสันสกฤต

ข้อ 4. อั้งโล่ เป็นคำภาษาจีน

เตรียมพร้อม

ภาษาไทย ม.ปลาย

มั่นใจเต็ม 100 ฉบับปรับปรุง

ภาษาไทย... ที่หลายคนบ่นว่ายาก อ่านแล้วก็จำไม่ค่อยได้ งวยงงกับคำตอบที่คล้ายคลึงกัน สุดท้ายกลับกลายเป็นตัวฉุดคะแนนรวมเสียอย่างนั้น

ถ้านี่คือปัญหาอันหนักอกของน้องๆ ม.ปลาย "เตรียมพร้อมภาษาไทย ม.ปลาย มั่นใจเต็ม 100 ฉบับปรับปรุง" ขอรับอาสาคลี่คลาย เพราะเข้าใจว่าปัญหาคืออะไร เราเลยออกแบบให้ง่ายต่อความเข้าใจ แต่ได้สาระเต็มครบทั้งหลักภาษาไทย (ที่เรียนเท่าไรก็ไม่เคยเข้าใจ !!) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และวรรณคดี (ที่มีเนื้อหารายละเอียดเยอะแยะสับสนจำไม่เคยได้เลย) เสริมด้วยเทคนิคพิเศษที่ช่วยให้เข้าใจไม่ยาก จดจำได้ง่ายกว่า พร้อมกับวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวข้อสอบ ที่จะทำให้น้อง ม.ปลาย ได้คะแนนดีขึ้นจนผิดหูผิดตา สร้างสรรค์เนื้อหาโดยครูผู้มีประสบการณ์ทั้งสอนและติวมากว่า 10 ปี

รู้รอบ พร้อมสอบภาษาไทยจากเนื้อหาที่ครบถ้วน

ทบทวนเนื้อหาภาษาไทย ม.ปลาย ทั้งหลักภาษาไทย, การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และวรรณคดี มั่นใจได้ครบถ้วน

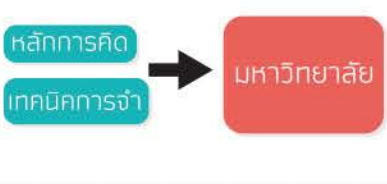

รู้ลึกรู้จริง กับหลักภาษาไทย

เจาะลึกหลักภาษาไทย ม.ปลาย เน้นนำไปใช้เพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในทุกสนามสอบ เข้าใจตั้งแต่หลักคิด และเทคนิคการจดจำ

รู้ทัน ข้อสอบภาษาไทยทุกสนามสอบ

คัดสรรข้อสอบจากทั้ง O-NET, 9 วิชาสามัญ, GAT มาประมวลเป็นแนวข้อสอบที่ใกล้เคียงที่สุด เพื่อสร้างความมั่นใจ และวัดคะแนนได้ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

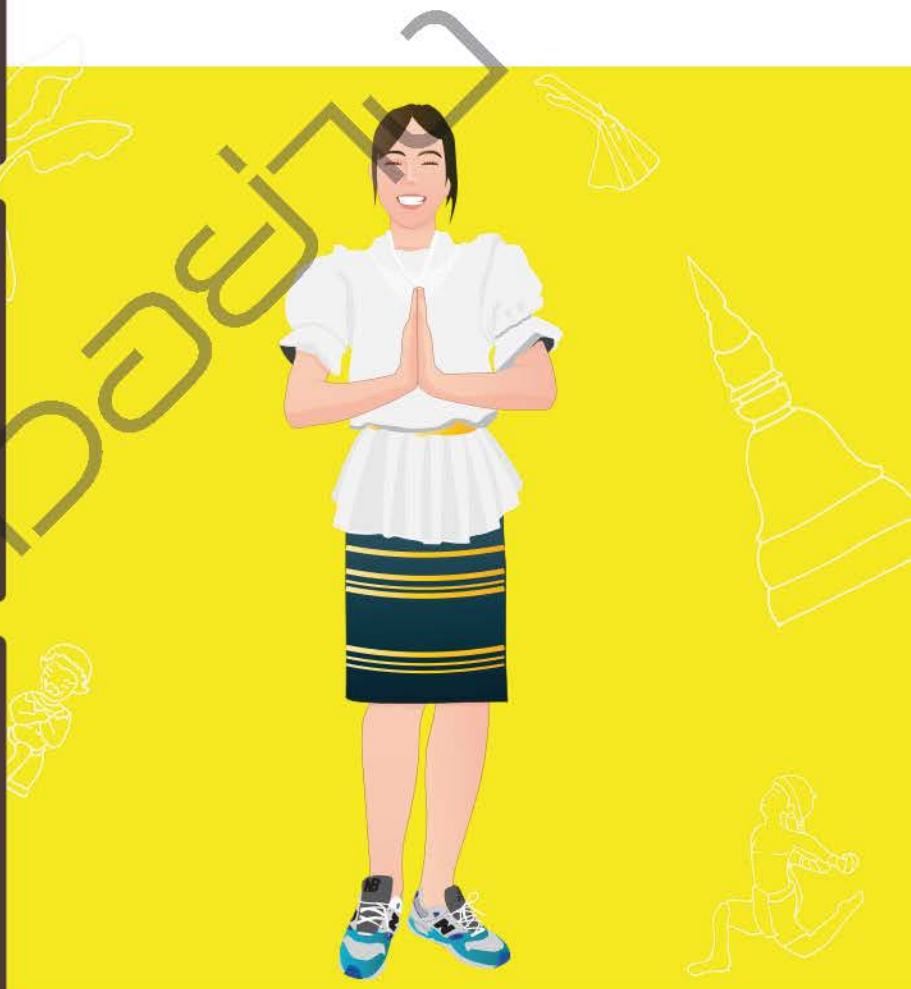

ณปภัช นิรมลวนิช

บรรณาธิการ
พรรณณิตา วาสกุล

จัดจำหน่ายโดย IDC
ISBN885-916-100-643-5
8 859161 006435
ราคา 230 บาท